

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA PUBLISHING CO., Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office now open at Winnipeg, 225 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

TELEPHONE 2911

I Canada: 1.00. I U.S.A. och Sverige: 1.00. Halvt år i U.S.A. och Sverige: 5.00. 4 månader i U.S.A. och Sverige: 4.00. 3 månader i U.S.A. och Sverige: 3.00.

Enligt lagarna i U.S.A. är det nödvändigt för betalningen av en utlåning för att den ska bli skattefri. Detta innebär att den som lånar pengar måste betala en viss summa till skatten. Detta är en förutsättning för att lånet ska kunna användas till att betala skatten.

Icke betalda skatter till skattemyndigheten, som ej kunna användas, återbetalas ej vid utgången av lånet.

Adressförändring: De som vill förändra sin adress, skall skicka ett brev till redaktionen, där de anger sin gamla adress och den nya adressen. Detta gäller för alla abonnenter.

Betalning: De som vill prenumerera, skall skicka en check eller en penning till redaktionen. Detta gäller för alla prenumeranter.

Prenumerationspriset måste betalas i förskott. Tidningen levereras till hemmet, men den som vill ha den till en annan adress, skall betala en extra kostnad för frakten.

SWEDISH CANADA WEEKLY, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen skickas "Ett Ord" bidrag och politiska uttalanden. Dessa skickas till redaktionen.

ANNONSER: De som vill annonsera, skall skicka ett brev till redaktionen, där de anger vad de vill annonsera om och till vilken tid.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 7 augusti 1930.

HISTORIEN OCH HJÄLTEDYRKAN.

DET påstå att Napoleon förklarade historien att vara: "En fabel om vilken människorna äro ense". Det är knappast troligt att historieforskarna äro av samma mening. Inom vår historia betraktas som en berättelse över den mänskliga utvecklingen, en avsnittsvis skildring från människans valfärd.

En tänkare anser, att historien är en kronika över hjältar och hjältebedrifter, en del andra personer ansäse den för att vara en förbindelse mellan barbariet, fastän vi ibland försöka att skönja i densamma.

Om man stannar inför en del av den svenska historiens förgrundsfigurer, är det iögonfallande huru delade meningarna äro angående deras värde.

Allt den svenska reformation genomfördes av politiska skäl behöves knappast diskuteras. Men därför kan man knappast säga, att den var betydelsefull, eller att Gustaf Vasa inte var en mäktig man. Det behöves mera mod och förutseende, för att bryta med påvedomet, än vi idag kunna föreställa oss. Dessa värde för kommande generationer kan knappast överskattas. Så om vi rättvisligen vill bedöma hans livsgärning, måste vi erkänna, att han var en man av stora mått.

Gustaf Adolf är en annan märkesman i svenska historien om vilken meningarna äro särdeles delade. Hans deltagande i det tredde-åriga kriget var inte uteslutande av religiösa skäl. Det är sant att om kejseren och påven hade segrat, så hade de protestantiska furstarna blivit ålagda att återlämna alla ägodelar som en gång hade tillhört kyrkan, och det är också sant att han brandskattade de tyska städerna. Men vi få också komma ihåg, att han givit ut i kriget utan någon hundraförvant, ett krig emot kejser och påve-dömet i förening, i vilket ditills alla protestanter hade misslyckats. Han trosade de franska påbuden, och befriade de sydtyyska protestantiska städerna, delat fastän den franska armén låg färdig på andra sidan av den franska gränsen, redo att ingripa.

Det är visserligen sant, att han begick

en del personliga misstag. Men en engelsk historiker, som har bedrivit specialstudier över Gustaf Adolf, påstår att ingen annan av Europas furstar, på hans tid, kunde framvisa "such a clean record" som han. Han var inget helgon, men jämförd med sin egen tid, stod han andligt och moraliskt huvudet högre än de andra.

Bara för detta ha vi anledning att älska och ära hans minne. Och dessutom räddade han reformationen, och detta är ett dåd. Även om vi inte hade några religiösa intressen alls, så måste vi inse dess betydelse.

Karl XII, var liv var en riktig tragedi, är ofta utsatt för kritik. Om vi med lite förståelse i minnet återkalla hans livs historia är det säkert, att vi mildrar våra domar. En halvuxen pojke kom i ledningen av en stormakt, vars folkvalda församling var lamslagen. Kungen var så gott som envaldshärskare. Landet hade inga geografiska gränser, varför det var svårt att försvara. Kungen hade alla förutsättningar som krigare. Han var odöfabelt Europas främsta kavalleribefälhavare, kanhända dess främsta fältherre. Han våldade till vapen, dåtidens enda respekterade maktmedel.

Martin Luther, för att nämna en världshistoriens märkesman, står vanligvis höjd över vardagens kritik. Men det är knappast troligt att han kunde accepteras som en av nutidens troshjältar. Men han är värd en hjältegloria för det mol, han visade, när han mötte upp till beredningen i Worms, fastän han väl kände till det ödet, som hade mött Johan Huss under liknande förhållanden.

Historien är vårt samband med det förflutna, och ingen kan frigöra sig från förpliktelser i detta avseende. Huru mycket individualist en människa än må vara, så kan han inte frigöra sig ifrån det förflutna. Och vi måste komma i häg, att då vi tala hanfullt om historiens stora andar, då häna vi också med genom våra insats, det i dag har blivit möjligt för oss att obehindrat säga vår mening. Hade inte de existerat hade utan tvivel inte en sådan rätt funnits.

Ofta ha vi blivit uppbagrade över våldets plats i historien. Men även om vi äro pacifister måste vi erkänna, att vi stå i tacksamhetsskuld till den första grottetänningen, som förstod att använda en träklubba för försvarsändamål. Vår kultur står i beroende till Aetius ceteror över hunnerna vid Chalons 451, och så till Carl Martells seger över mohamedanerna vid Tours 732, liksom till mayernas och polackernas strider med turkarna, och varför inte svenskarnas kamp om att hålla ryssarna ute från den europeiska politiken för ett par sekel sedan.

Emmerson har skrivit en tankvärd avhandling i det här ämnet. Han säger: "Det är ingen tidrymd, samfundsbildning, eller tillvägagångssätt i historien, som inte har en motsvarighet i vårt egna liv." Han påstår också att världen är till för att skola och upplysa varje individ. Om så är fallet, utgör historien en vetandets källa, som ingen annan, emedan den öppnar våra blickar för det förflutna, av vilket vi, och vår nuvarande värld, endast äro en avbild. Sådan kunskap bistår oss i strävandena att göra världen rikare och bättre, och gör det möjligt för oss att förverkliga skaldens ord:

Och frött är varje bröst och fri var tunga, och s'atkonst öppen såsom solens bän. I forna öknar gyllne skördar gunga, och skeppen dansa öfver ocean.

De milda dvärgar, skym and i kvällen, upplåsa skrinlagd rikedom ur hallen.

W. A.

"SVENSK-AMERIKANARE".

I förra månaden publicerades i en av Sveriges mest ansedda tidningar, Göteborgs Handels och Sjöfartstidning, en artikel av den kände svenske journalisten och författaren Bror Centerwell. Artikeln, vars rubrik är: "Svensk-amerikanare", behandlar de svenska amerikanerna i Nordamerika. Centerwell påstår, att de svenska amerikanerna äro en av de mest utmärkande grupperna bland de nordamerikanska folken. Han påstår också, att de svenska amerikanerna äro en av de mest utmärkande grupperna bland de nordamerikanska folken.

Centerwell påstår, att de svenska amerikanerna äro en av de mest utmärkande grupperna bland de nordamerikanska folken.

mannen Nils Fison Brown och på sin tid publicerad i ett amerikanskt magasin "The American Mercury". Browns artikel: "The Swedes amongst us" kommenterade livligt i den svensk-amerikanska och svensk-kanadensiska pressen och utmynnade i en anklagelse mot svenskarna på denna sidan Atlanten för att vara pompöst skrytsamma, dumma, ointelligenta o. s. v. På sitt vanliga sätt kritiserade han till höger och vänster och då vi hava all anledning förmoda att Browns uppfattning fortfarande äro densamma, hava vi tigit oss friheten återgå herr Centerwalls intressanta artikel, icke bara för Browns skull, men för att åter kunna bevisa hur man tänker och känner för utlandsvenskarna i de hemma-svenska kulturlägren.

Inrotade fördomar äro svåra att rycka upp. Det har gått in i svenska folks medvetande att vår egen folkstam i Amerika rent kulturellt inte är mycket att räkna med. Hemmasvenskarna betraktas gärna svensk-amerikanerna som dumdryg och upplåst. Det finns en viss kategori som orerar för brett om det stora landet i väster och prasslar med sedlarna i byxfickan så att man känner sig enkel på deras vägnar. Men inte representera sådana individer Sverige i Amerika. De ha över huvud ingen talan därutåt. Deras enda uppgift tycks ha varit att dra ned svenskamerikanernas anseende hemma i Sverige. Det sorgliga är bara att de lyckats alldeles för väl. Den kungliga svenska avundsjukan uttrycker sig på det sättet. Det är den misslyckades hämnd på landsmannen som gjorde karriär därute.

Pionjärerna som drogo ut i mitten på förra seklet ha vi alla skäl att vara stolta över. De ha brutit mark med envis seghet. Deras insats när det gäller den amerikanska jordens kultivering är gigantisk. Och deras efterkommande ha också haft tillfälle att kultivera sig själva. De gamla svensk-amerikanska familjerna äro inte sådana människor som vittigt folk skratrar åt.

Sverige har nog exporterat många pigor och drängar till Amerika. Det var ju en gång den stora massans lyckeland. Alla dessa namnlösa individer som försvunnit i det stora folkhavet ha också hedat sig efter bästa förmåga. De ha lämnat ett gott renommé efter sig. Svenska tjänsteflickor och svenska jordbruksarbetare ha fortfarande det allra bästa anseende i Förenta staterna. Det är kanske inte så smickrande för den nationella färfan, men det är i alla fall bättre än om förhållandet varit det motsatta.

Men svenskt-amerikanerna tillhöra inte uteslutande den tjänande klassen. Hemmasvensken vill liksom inte gå med på att det finns en svensk-amerikansk herreklass också. I Amerikas historia stöter man på många svenska namn. Bland senatorerna o kongressmännen finner man fortfarande herrar som kunna konversera på sina faders språk. Läkare och lärare, jurister och ingenjörer med svenska namn är det överflöd på. Till och med i den amerikanska litteratur- och konsthistorien har vårt folk skrivit in sig. När det gäller att gå iäsvägen ligger inte den svensk-amerikanska stammen efter. Om det fanns någon tillgänglig utredning, som inledade svensk-amerikanerna i så kallad över- och underklass, så undrar jag om inte siffrorna skulle bli ännu vackrare än hemma i Sverige.

Jag tror inte svensk-amerikanerna är lättstötta, men han har tröttnat på att vara påjas för hemmasvenskarna. Över allt där jag kom i svensk-amerikanska kretsar under min Amerikasejour talades om bristande förståelse från moderlandet. De svensk-amerikanerna som inte äro födda därute känna sig alltid rotlösa och längta hem för att begravas i den svenska jorden. Så bestämma de sig eventuellt för hemresan på gamla dagar och dra åstad. Hemkomsten blir nästan alltid en desillusion. Nu få de förnimma att de inte höra hemma i Sverige heller och många gånger bryta de upp igen. Jag har träffat flera välutvecklade familjer som försökt hålla ut i Sverige, men givit upp och återvänt en illusion fattigare. Naturligtvis ha de själ-

va också en stor del i misslyckandet. Man skulle kunna säga att de kommit tillbaka hjälplösa som små barn och det har inte hemmasvenskarna observerat.

Långt borta från moderlandet blomstrade de nationella egenheterna med sällsam kraft. Kärleken till fosterlandet brukar man först riktigt komma underfund med i utlandet. Avstanden förstora bestämde också, åtminstone tyckte jag det verkade så, om jag skulle jämföra svenska kolonier i Amerika med liknande sammanslutningar i Europa. Den välsignade svenska sentimentaliteten frodas, alldeles underbart bland landsmän i U. S. A. Det är en åkomma som är svår att dras med och som även blir provande för omgivningen.

Svensk-amerikanska familjer som uppfostrat sina barn i det nya landet, verkade alltid som de hade säkrare ankargrund. Barnen blevo naturligtvis amerikanare och tappade bort sina faders språk, men föräldrarna kände i gengäld att de fått en viss hemortsrätt. Om sedan barnen gifte sig med amerikanare så har nästa generation ett riktigt fosterland igen. Den utvecklingen är ganska vanlig och ingen förklarar väl egentligen på det mer än gamla Sverige.

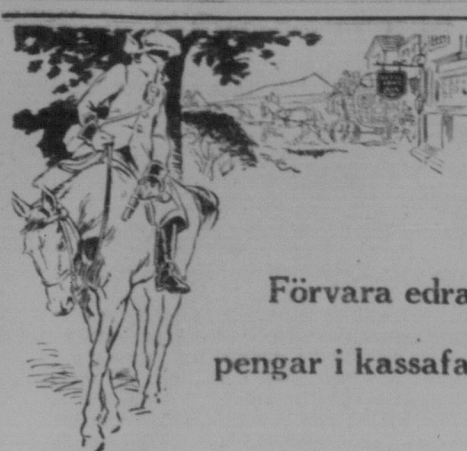
För att titta riktigt krass på saker och ting, så är den svensk-amerikanska folkstammen en god ekonomisk tillgång för det gamla hemlandet. Julförsändelserna från Amerika innehålla de största och flesta julkapparna som regna över nationen. Amerikanerna duga också titt och tätt. Jag vet ingen annan stans som varit beskickningar behöva ha en särskild avdelning som uteslutande sysslar med arv-saker och har fullt upp att göra. Pengarna från Amerika till Sverige flyta i en jämn och stadig ström. Det är svensk-amerikanernas kärleksförklaring till det gamla landet.

I de flesta fallen emigrerar väl folk därför att de äro missnöjda med förhållandena hemma, men det hindrar inte att de sedan bära på en obotlig kärlek till barn-landets land. När man talar med bildade svensk-amerikanerna om anledningen till deras flykt från fosterlandet, så är det i allmänhet större förhållanden och möjligheter som lockat dem. De bruka förfäka att i Sverige är det inte längre dugligheten som gäller som värdeämte när en plats skall tillsättas, utan relationerna. Den meningen är förresten ganska allmän bland alla utlandsvenskar. Därför finns det så mycket duktigt svenskt folk i främmande länder. Det är sådana som inte haft tillräckligt många tanter och farbröder i inflytelserika ställningar och inte förstört att göra ett eventuellt äktenskap till en svängbräda. Och om hemmasvenskarnas rannsaka sina egna hjärtan så måste de nog medgiva att anklagelsen inte är helt obefogad.

Om svenskt-amerikanerna ville, så skulle de nog kunna dra fram en hel oförfattad lista över det gamla landet, men det tycks inte ligga för den bildade klassen därute. När de själva lyckats här i världen, är allt gammalt krig utplånat. De som trampat en smula bredvid är alltid mera hatfulla. Men deras klavvisor över Sverige ha sällan någon verklig grund, de kora med gamla schablonmässiga åsikter, och en nägorlunda omdömsfull människa kommer snart underfund, med att det är ingenting att fasta sig vid.

Utän att ta munnen för full kan man gott säga, att Sverige lever i ett förklarat skimmer hos svensk-amerikanerna. I sina hjärtan ha de förblivit goda svenskar, och vi ha inte den ringaste grund till att nonchalerat dem. Deras traktan efter mera förståelse från det gamla hemlandet är både vacker och befogad. Om det finns ödrägliga och skrytsamma svensk-amerikaner, så finns det hemmasvenskar också som inte koro en bit bättre. Det är i alla fall inte skrytsamheten som är det mest utmärkande draget för svenskamerikanerna. Deras kärlek till gamla Sverige förenar dem allasammans i en vacker känsla. Det är den hemmasvenskarna skola så väkt om. Sverige i Amerika är någonting som vi annars kunna förlora en vacker dag. Svensk-amerikanerna äro inte pretentiosa, de äro vana vid att giva, och begära egentligen bara en smula förståelse. Det är en billig begäran som inte borde vara svår att efterkomma.

Bror Centerwall.

Förvara edra
pengar i kassafack.

Dag efter dag höra vi talas om människor, som förlorat sina pengar därför att de förvarat dem på en osäker plats eller överlämnat dem till opålitliga människor att förvara. Förvara icke edra pengar på eder, i edert hem eller på en plats, där ni kan riskera att bli rånad eller få dem förstörda av eld.

Förvara dem i en av våra avdelningskontor, där Ni alltid kan få tag i dem, närhelst Ni så önskar.

The Royal Bank of Canada

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 miljoner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra pengar, så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta.
Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.
Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökas genom ränta.
Alla sjar av bankaffärer i övrigt.

Då Fröding tog studenten.

Den ärgång student, som för 50 år sedan utexaminerades från Karlstads läroverk, var efter den tidens förhållanden ovanligt stor. Inte mindre än 30 abiturienter godkändes, en siffra, som med ungefär 50 procent överskred vad som var vanligt ären närmast omkring.

I den lyckliga raden av nybakade befann sig en ganska tillbakadragen yngling, som just inte gjorde mycket väsen av sig och vars "mogenhet" censorer och lärare inte hade ansett sig kunna beteckna med högre betyg än ett slästruket godkänt — det var Gustaf Fröding.

Hans prestationer i examen hade knappast hört till det glänsande slaget, och det var nog ingen, som föreställde sig, att det skulle komma sig något särskilt märkvärdigt bakom den glänsande beskjade blicken, skriver Karlst. Tidsn.

Av studentbetyget att döma hörde Fröding i skoleldern till medelmåttornas vidsträckt kategori. Det var bara en av lärarna, som ansåg hans kunskaper värda någon extra hög belöning och det var rektor Sæve, som gav honom högsta betyget i "Historia och geografi." Det var han ensam om i klassen, men det fina betyget gällde ju ett "pluggämne" och kunde därför knappast skvallra om någon ovanlig begåvning.

Ett bättre förbud till hans blivande storhet skulle man kunna utläsa ur hans uppsats i modernmalet, som belönades med AB, vil-

ket var det näst högsta betyg som utdelades. Men det var i andra sådana ganska många som erhölet just det betyget. Den historieteoretiska Fröding skrev om "Slaget vid Lund 1676." Om man värtar att i hans uppsats finns något som röjer hans originalitet, blman emellertid besviken. Det i lärobokens vändningar som gågen. Egna åsikter har Fröding sorgfälligt undvikit att lägga i degen. Och det gjorde han sannolikt mycket klokt i. Läraren har inte heller aktat för rovt att på fleställen göra ändringar i den blivande språkmästarens form, med det kanske i alla fall kan tydsom ett tecken, att han givit mer varligt fram med Frödings optän med de flesta andras. Uppsatsen är mycket tidstypt, och här och där förekommande kansperiodiska och de många partiellformerna visa att Fröding kunde receptet.

Av Frödings studentkamrater leva ännu ett 10-tal.

Värre ändå.

Förste polken: — Det måtte te va så värt mycket med d puppa — han som är skomakare och låter dej gå i gamla utslitna skor.

Andre polken: — Det är väl ingenting mot din — han som tandläkare och cran-minsta so bara har en tand!

Säll kapslivet.

— Det var förfärligt teiskt i Lunds fest i går, så jag gick fort jag kunde.

— Ja, men det blev trevliga sen du hade gått.

Bland indianer i Norra Manitoba.

För S. C. T. av Erland Wass.

Den intressanta skildringen av indianerna och deras liv fortsätter härmed i en tredje avdelning. Mr. Erland Wass, som en längre tid vistats bland indianerna i Norra Manitoba och känner deras seder och levnadssätt, gör här en intressant skildring över indianerna som människor.

Att använda indianerna i enbart arbete är transport av varor är ej att rekommendera. Det ser ut som att i allmänhet leka hade något som helst intresse för annat arbete än ovan angivna. Hans energi lämnar mycket övrigt att önska. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder. Hans heder och givna förtroende är att lita på, och det kan till och med handa att han, om han er-därmed sammanhängande svär-

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

Den knappa tillgången på palagafär vid samma ålder som nord-europeerna. En man har endast

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

Den knappa tillgången på palagafär vid samma ålder som nord-europeerna. En man har endast

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

Den knappa tillgången på palagafär vid samma ålder som nord-europeerna. En man har endast

hållit kredit hos en handlande, omedelbart begär sig till en annan för att sälja skinnen eller varorna. Det ser nästan ut som han skulle hata arbete för dess egen skull.

Orsaken till den tilltagande oärligheten bland indianerna torde närmast vara att söka i deras begränsade utrustning i övrigt. Att han hyser ett sådant begär framgår tydligt av den omständigheten, att man för ett 30-40-tal år sedan icke inskennade något mjöl för bytshandel med indianerna. Numera importerar man enbart till Island Lake omkring 12 eller 13 hundra säcker årligen. Sak samma gäller i stort om alla och hans sätt att utföra de olika uppgifter är icke berömligt. Han äger icke den vilja som plikt och syft och moderna kläder.

Forts. å sid. 5.